

Безбрежен сняг навред белее,
край Волга тройката лети,
коларя тъжна песен пее
и свежда чело във мечти.

"Защо така, момче напето,"
приветно старецът мълви,
"тъга ли имаш на сърцето,
или те някой наскърби?"

"Ах, драги, ах, любезни барин,
година веч горя от страст,
но зъл старейшина-татарин
ме мъчи и търпя му аз.

Избра й друг той: иде празник
и чужда тя ще бъде веч,
ще иде в дом на мъж-омразник,
богатски дом без блага реч...."

Коларя млъкна... И камшика
затъкна в пояса си той.

Въздъхна тежко, па извика:

"Пристигнахме! Хей, Гривци, стой!"

ПРЕВЕДЕ: АСЕН РАЗЦВЕТНИКОВ